

get i det Mindste een Gang her, overlade dets Afgjørelse til en privat Bestyrelse. Vor Beslutning i Sagen bør derhos samtidigt ophæve den hele tvungne Assurance, saaledes at vi befrie Enhver fra at lide Tryk ved en Tarif, der er bleven til ved et Repræsentantskab, hvis rette Bemyndigelse han maaskee ikke anerkjender. Efter min Overveislning er altsaa det foreliggende Lovforslag deels meget unødvendigt, og deels indeholder det et Præcedens, som det er meget farligt at komme ind paa. Det vil, som sagt, skabe en lille Lovgivningsmagt i Forbindelse med Regjeringen; men paa det Standpunkt skulle vi ikke komme ind. Det har været forsøgt mange Gange, idet det har været Regjeringen om at gjøre at faae en saadan lille Interessesferigsdag, hvor den kunde forhandle om visse Interessesager udenfor den egentlige lovgivende Magt; men komme vi ind paa denne Vej, opløser man hele Statslivet og undergraver den egentlige Repræsentations Betydning, og den lovgivende Magt bliver gjort til Nul. Dette Lovforslag er baseret paa et ganske feilagtigt Grundlag, hvorpaa vi tvinges over ved den Begjærlighed, som Justitsministeriet vedbliver at have efter at være Brandbestyrer; det er en ulykkelig Begjærlighed, som hænger sammen med, at der er visse Embedsmænd i Ministeriet, der lønnes som disse Brandselskabers Embedsmænd. Fra dette Forhold skulle vi imidlertid komme bort; men det gjøre vi ikke ved paany at skabe en Afspøning deraf gjennem det foreliggende Lovudkast.

Justitsministeren: Som bekjendt er dette Lovforslag fremkommet, deels fordi der har været fremsat Ønske derom, navnlig fra flere Kjøbstæders Side, og deels fordi den Afdeling af Lovgivningsmagten, til hvilken jeg havde henvendt mig med et Lovforslag om Kjøbstædernes Indlemmelse i den almindelige Forsikkring for Kjøbstadbygninger, netop syntes tilbøielig til at see Sagen fra den Side, at et Repræsentantskab var nærmere til endelig at behandle den, hvorfor det har været min Betragtning, at det var rimeligt at stille Betingelserne for Kjøbstædernes Brandforsikkring analogt med dem, der gjælde for Landet.

Naar et saadant Repræsentantskab var dannet, vilde det være naturligt at forhandle med det om, hvorvidt den samme Frihed med Hensyn til Assurance, der gjælder for Landet, kunde indføres for Kjøbstæderne, og jeg kan ikke indsee, at Spørgsmaalet paa nogen Maade vil blive præjudiceret ved den Fremgangsmaade, som jeg har antydet, og som Lovforslaget gaaer ud paa at faae Rigsdagens Samtykke til. — Med Hensyn til hvad der er bemærket om Repræsentantskabets Sammensætning, skal jeg erindre om, at der kun er Tale om det første Repræsentantskab, at Communalbestyrelserne endvidere tænkes at skulle foreslaae Medlemmer dertil, og at dets første Forretning, saa at sige, vil være at tage Bestemmelser om — hvad der ogsaa udtrykkelig staaer i selve Lovudkastets Slutning — hvorledes Repræsentantskabets fremtidige Sammensætning skal være. Det er altsaa kun angaaende Tariffen og endeel mindre Forhold, som det ved Dannelsen af Repræsentantskabet for Landbygningerne indbrømmedes Justitsministeriet at raade over, at det her foreslaede Repræsentantskab skal forhandle. Det vil erindres, at der ikke i Loven af 4de Marts 1857 angaaende den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger optoges nærmere Regler om Repræsentantskabets Sammensætning, idet man meente, at denne rettest burde vedtages efter Overenskomst med det første paa særegen Maade valgte Repræsentantskab. Jeg skalde imidlertid for mit Vedkommende ikke have det Mindste imod, at Repræsentanterne allerede første Gang valgtes af de forskjellige Interessenter i Brandforsikringen; men paa den anden Side er det dog en usforholdsmæssig Vidtløftighed at skulle danne store Vælgerapparater, for hvilke der maatte gives mangfoldige Bestemmelser, kun for et saa lille Resultat som det at faae Mænd sammen, der skalde bestemme, hvem der skal afløse dem, og jeg troer derfor, at det er bedst i dette Punkt at følge den samme Vej, som tidligere er fulgt. Forøvrigt ligger Sagen ikke Regjeringen saa overordentlig paa Sinde, idet jeg betragter dens Fremlæggelse mere som en Opfyldelse af fremkomne Forlangender end som Noget, der er Regjeringen af særlig Bigtighed. — Naar det er antydet af et æret Medlem, at Sagerings-